

תפ"ח 37074/06/23 - מדינת ישראל נגד שגיא ראובן פלדמן

בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת

01 אפריל 2024

תפ"ח 37074-06-23 מדינת ישראל נ' פלדמן

לפני כבוד הנשיאה אסתר הלמן - אב"ד כבוד השופטת יפעת שטרית כבוד השופטת
אוסילה אבו-אסעד
המאשימה
מדינת ישראל

נגד
הנאשם
שגיא ראובן פלדמן

נוכחים :

בשם המאשימה : עו"ד ערן לוף

בשם הנאשם : עו"ד נטע לב, מטעם הסניגוריה הציבורית

הנאשם הובא באמצעות הליווי

פרוטוקול הושמט

גזר דין

השופטת אוסילה אבו - אסעד :

- הנאשם הורשע על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות מין בקטין, שהוא אחיו של חברו.
- הסדר הטיעון שאליו הגיעו הצדדים כלל תיקון של כתב האישום והסכמה שהנאשם יחזור בו מכפירתו, יודה ויורשע במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (הוגש וסומן כא/1).
- ההסדר לא כלל הסכמה לגבי העונשים שיוטלו על הנאשם, והצדדים טענו לעניין זה באופן חופשי, לאחר קבלת תסקיר בעניינו של נפגע העבירה.

עובדות כתב האישום המתוקן ביסוד ההודאה וההרשעה

עמוד 1

4. על-פי כתב האישום המתוקן, א"מ, הינו קטין יליד 2013 (להלן: "הקטין"), המתגורר יחד עם הוריו ואחיו באחת הערים בצפון הארץ. הנאשם מתגורר גם הוא באותה עיר, בבית אחר. בין הנאשם לבין אחיו של הקטין היה קשר חברי, שבעקבותיו החלה ההיכרות בין הנאשם לבין הקטין.

החל מחודש 11/2022, בזמן שהקטין היה בן 9, ועד לחודש 4/2023, במספר הזדמנויות ובתדירות משתנה שנעה בין אחת לשבועיים ועד לפעם בשבוע, ביצע הנאשם בקטין עבירות מין, בעת שהקטין הגיע לבית הנאשם ושהה בו בגפו עם הנאשם.

בתחילת התקופה, במהלך שהותו של הקטין עם הנאשם, בביתו של הנאשם, הראה הנאשם לקטין, באמצעות הטלפון הנייד שלו, סרטים פורנוגרפיים בהם נצפות פעולות של קיום יחסי מין בין גברים לנשים ובין גברים לגברים.

בהמשך, בהזדמנויות רבות נוספות, בזמן שהנאשם והקטין ישבו יחדיו בחדר השינה של הנאשם, נהג הנאשם להראות לקטין סרטים פורנוגרפיים. בנוסף, בהזדמנויות שונות, נהג הנאשם לאונן לנגד עיני הקטין עד אשר הגיע הנאשם לסיפוק מיני ושפך את זרעו. ברוב המקרים עשה זאת על השמיכה.

לאחר שהנאשם הראה לקטין את הסרטים הפורנוגרפיים ואונן בפניו, התפשטו הנאשם והקטין, שכבו במיטה שבחדרו של הנאשם, הקטין נגע באיבר מינו של הנאשם עד אשר הגיע הנאשם לסיפוק מיני ושפך את זרעו. במקביל, נגע הנאשם בגופו העירום של הקטין.

כמו כן, במהלך המפגשים האמורים, החדיר הקטין את איבר מינו אל פי הטבעת של הנאשם, ואילו הנאשם החדיר את איבר מינו אל פיו של הקטין. כמו כן, נהג הנאשם לחבק את הקטין ולהתנשק עמו, עד אשר הגיע לסיפוק מיני ושפך את זרעו. לאחר מכן שכב הקטין על הנאשם, כשהשניים עירומים, הנאשם חיכך את איבר מינו באיבר המין של הקטין, וכן חיבקו ונישקו.

במספר הזדמנויות במהלך אותה תקופה, לאחר שהנאשם הראה לקטין סרטים בהם נצפים בעיקר גברים המקיימים יחסי מין ביניהם, נגע הנאשם באיבר מינו של הקטין במשך מספר דקות עד אשר הגיע הנאשם אל סיפוקו המיני ושפך את זרעו.

במקרה אחד במהלך אותה תקופה, חיכך הנאשם את איבר מינו בפי הטבעת של הקטין עד אשר הגיע לסיפוקו המיני ושפך את זרעו סביב פי הטבעת של הקטין.

במעשיו המתוארים לעיל, בהזדמנויות רבות, ביצע הנאשם מעשי סדום בקטין בהיותו מתחת לגיל 16 שנים ושלא בהסכמתו החופשית; בנוסף, במספר הזדמנויות, ביצע הנאשם מעשים מגונים בקטין שטרם מלאו לו 16 שנים, שלא בהסכמתו החופשית, וזאת לצורך גירוי, ביזוי או סיפוק מיני.

5. בגין האמור, הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות: **מעשה סדום בנסיבות מחמירות** (ריבוי מקרים) - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"); **מעשים מגונים בקטין** (ריבוי מקרים) - עבירה לפי סעיף 348(ב) בנסיבות סעיף 345(ב)(1) ובנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין.

הראיות לעונש

6. בטרם נשמעו טיעוני הצדדים לעונש, הונח בפנינו תסקיר אודות נפגע העבירה. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות נוספות לעונש, ואילו מטעם ההגנה השמיע בפנינו אחי הנאשם - מר דניאל פלדמן, את דבריו. כן שמענו את דברי הנאשם עצמו.

תסקיר נפגע העבירה

7. תסקיר בעניינו של הקטין הוגש לבית המשפט ביום 13/2/2024. מפאת צנעת הפרט, אביא להלן אך את עיקרי הדברים המפורטים בתסקיר, ואסקור מקצת מהערכות וממסקנות עורכת התסקיר אודות הפגיעה בקטין.

8. התסקיר שהתקבל בעניינו של נפגע העבירה כולל מידע מעמיק, מפורט ועתיר תיאורים אודות פרטי הפגיעה, והשלכותיה על המישורים השונים בחיי הקטין, כפי שאלה תוארו על-יד הוריו של הקטין, במהלך הפגישה שהתקיימה בינם לבין עורכת התסקיר.

9. מסיכום התסקיר עולה, כי עובר לפגיעה שבוצעה בו, והעומדת בבסיסו של כתב האישום המתוקן, הקטין התאפיין כילד רגיש, שברירי, בעל דימוי עצמי נמוך שנאלץ להתמודד עם מורכבויות שונות, בתחום הרגשי וההתנהגותי. במהלך תקופת הפגיעה, הקטין ניסה לחשוף את מה שעובר עליו וזאת בצורה עקיפה. בהקשר זה, ציינה עורכת התסקיר, כי הקטין "זעק באילמות את העובר עליו", וחיפש דרך לא מודעת כדי לעצור את הפגיעה המתמשכת בו. עוד ציינה, כי הפגיעות המיניות בקטין חשפו אותו, בעודו בגיל צעיר, למיניות שאינה מותאמת לגילו, והותירו אותו מבולבל ומלא בתחושות של אשמה ושל בושה.

עוד הודגש, כי ייתכן הדבר שהתסקיר אינו משקף את כל ההשלכות שהיו לטראומה הקשה אותה עבר הקטין. זאת, בשל העובדה שהורי הקטין הביעו חשש מפני עצם החשיפה וההשלכות שעלולות להיות לה על הקטין. נוכח חששם האמור, נתבקש שירות המבחן על ידם שלא לפנות למרכז הטיפול בבקשה לקבל מידע אודות ההליך הטיפולי אותו עובר הקטין. משכך, קשה לדעת מראש מה הן ההשלכות העתידיות שעלולות להיות לעצם הפגיעה, על המשך התפתחותו ותפקודו של הקטין. יחד עם זאת, צוין בתסקיר, כי הקטין החל טיפול בשל הפגיעה המינית שעבר, וכי הוריו נוטלים חלק בהדרכת הורים. בתסקיר צוין, כי להערכת שירות המבחן, הורי הקטין עושים מאמצים רבים להכיל את הקטין ולגונן עליו.

עדות אחיו של הנאשם - מר דניאל פלדמן

10. בעדותו לפנינו, ציין מר פלדמן כי הפרשה, לאחר חשיפתה, הפתיעה אותו והפתיעה, בנוסף, את חבריו של הנאשם. לדבריו, מעשיו של הנאשם, כמתואר בכתב האישום המתוקן, כלל אינם מתאימים לאופיו של הנאשם, לעדינותו ולטוב ליבו. בנוסף, ציין האח, כי אין לו ספק שהמעשים שביצע הנאשם לא נבעו מתוך רוע לב או מחוסר ריסון תאוותי בלבד, אלא בעיקר מפאת מצבו הנפשי הרגיש של הנאשם והמשברים הרבים שחוה במהלך חייו. בשל כל אלה, ביקש מר פלדמן שלא להשית על הנאשם ענישה מחמירה שעלולה, לדבריו, להרע את מצבו הנפשי של הנאשם. לצד זאת, ביקש מר פלדמן להדגיש בפנינו את החשיבות הכרוכה בשילובו של הנאשם במסגרת טיפולית ייעודית. בהקשר זה ציין, כי משיחות שערך עם הנאשם עולה כי הנאשם מבין היטב את חומרת המעשים שביצע, מתחרט עליהם, ומעוניין להשתקם ולפתוח דף חדש בחייו.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

11. ב"כ המאשימה הגישה טיעון לעונש בכתב (הוגש וסומן כ- עת/1), והשלימה את טיעוניה בעל פה במהלכו של הדיון שהתקיים בפנינו ביום 4/3/2024.

12. המאשימה טענה, כי יש מקום לראות במכלול המעשים שביצע הנאשם כ- "אירוע אחד" כהגדרתו בחוק העונשין. בד בבד, ביקשה להדגיש, כי האירוע מורכב מריבוי של מעשים מזעזעים וחמורים שנעשו בקטין, על פני תקופה ממושכת.

13. לטענת ב"כ המאשימה, מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם כלפי הקטין **נע בין 12 ל- 17 שנות מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה ופיצוי בסכום מקסימלי לקטין.

14. ב"כ המאשימה עמדה בטיעוניה על הפגיעה שגרם הנאשם, במעשיו, לערכים החברתיים המוגנים, ובעיקר לזכות הבסיסית של בני האדם לכבוד ולביטחון. זכות זו, כך נטען, כוללת בחובה גם את זכותו של הציבור לחיות את חייו בשקט ובשלווה; זכותו של אדם לגדל את ילדיו ולהבטיח להם חיים שלווים ובטוחים, מבלי לחשוש לשלומם; וזכותו של ילד לגדול בסביבה בטוחה ומוגנת.

בעניין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הדגישה ב"כ המאשימה בטיעוניה את העובדה כי: הנאשם ניצל את היכרותו המוקדמת עם אחיו של הקטין על מנת לטפח מערכת יחסים עם הקטין, אשר חש נינוח לסור לביתו. שם, התאפשר לנאשם לבצע בקטין את זממו בלא מפריע. משכך, טענה ב"כ המאשימה, כי מעשיו של הנאשם בוצעו לאחר תכנון מוקדם, וכי אין מדובר במעשים "ספונטניים" וגם לא ב"מעידה חד פעמית"; חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות הינו מלא; הנאשם ביצע את העבירות כדי לספק את יצרו המיני, הא ותו לא, ללא התחשבות בנזקים העצומים שעלולים להיגרם לקטין, הרך בשנים, בעטיים של מעשים אלה; הפגיעה הקשה שגרם הנאשם לקטין והשפעותיה גם על משפחתו, ואשר באה לידי ביטוי בפגיעה ברבדים שונים בחייו של הקטין, כמפורט בתסקיר

נפגע העבירה.

בהקשר למדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה ב"כ המאשימה לשורה של פסקי דין בעבירות מין שבוצעו בקטינים, ועל בסיסם של אלה ביקשה לקבוע את מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם, כאמור.

15. באשר לעונש הראוי לנאשם, בתוך המתחם, הרי שבעניינו התייחסה ב"כ המאשימה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בהקשר זה טענה, כי הגם שישנו מקום לזקוף לזכותו של הנאשם את עברו הנקי, ואת החיסכון בזמן השיפוטי היקר שהוא פועל יוצא של הודאתו כאמור, הנאשם לא הצביע על כל אפיק כלשהו, טיפולי או שיקומי, אשר יש בו כדי למתן את המסוכנות הנשקפת ממנו לשלום הציבור וביטחונו. נטען, כי בנסיבות אלה יש לבכר את שיקולי הרתעת היחיד והרבים מפני ביצוע העבירות, ולהטיל על הנאשם עונש שיש בו כדי להרחיק מהחברה, לתקופה ממושכת.

16. כן ביקשה ב"כ המאשימה למקם את הנאשם ברף האמצעי של מתחם הענישה ההולם, ולגזור עליו מאסר לתקופה ממושכת ומשמעותית אשר יהיה בה משום העברת מסר חד וברור לנאשם, לנפגע העבירה ולמשפחתו וכן לציבור כולו, שלפיו, אדם הפוגע מינית בקטינים ישלם מחיר כבד ביותר על מעשיו. בנוסף, ביקשה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש מאסר מותנה ארוך ומרתיע ולחייבו לשלם לקטין פיצוי משמעותי, וזאת בגין הנזקים שנגרמו לו.

טיעוני ההגנה

17. ב"כ הנאשם טענה לעונש במהלך הדיון אשר התקיים בפנינו ביום 4/3/2024. בפתח דבריה, הסכימה לעמדת המאשימה, שלפיה יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכלל המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן, באשר אלה בוצעו על ידי הנאשם בסמיכות זמנים וכלפי מתלונן אחד.

18. עוד נטען, כי מבלי להקל ראש בחומרת המעשים שביצע הנאשם כלפי הקטין, ובמידת הפגיעה בערכים המוגנים בסוג העבירות שבהן עסקינן, עדיין המעשים בוצעו על פני תקופה של מספר חודשים במתלונן אחד ויחיד. כמו כן, כתב האישום המתוקן מבוסס כולו על גרסת הנאשם ועל הודאתו עוד בשלבי החקירה, והוא תוקן לקולא, באופן משמעותי, אך בפרט אחד, בשל קיומם של קשיים ראייתיים. הנאשם הודה, לקח אחריות מלאה על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. אלמלא הודייתו כאמור, ואלמלא שיתוף הפעולה מצדו, כתב האישום שהיה מוגש כנגדו, היה 'רזה' יותר. זאת מן הטעם הפשוט שלפיו, הקטין לא שיתף בפרטי הפגיעה והלכה למעשה התיאור העובדתי המובא בכתב האישום המתוקן מבוסס כולו על הודאת הנאשם. הודאתו זו של הנאשם הינה ביטוי ללקיחת האחריות מצדו ולניסיונו לכפר על מעשיו ולחסוך מן הקטין ומבני משפחתו את עוגמת הנפש שבוודאי הייתה נגרמת להם, לו נאלץ הקטין להעיד בבית המשפט.

19. ב"כ הנאשם הפנתה בטיעוניה לשורה של פסקי-דין שיש בהם, כך לדידה, כדי ללמד על מדיניות הענישה הנהוגת במקרים דומים. כן התייחסה לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, תוך שימת הדגש על טענתה שלפיה, העבירות בוצעו ללא תכנון מוקדם, מבלי שהנאשם ידע או יכול היה לדעת מראש מתי הן יקרו, בעת שהקטין הגיע לביתו, ומתוך חולשה שחש כלפיו. בהתחשב באמור, ביקשה ב"כ הנאשם לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3 ל- 8 שנות מאסר.

20. בעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען, כי הנאשם הינו מתמודד נפש, החולה במחלת הסכיזופרניה ואשר היה מלווה ע"י עמותת אנוש בסיוע תעסוקתי בשל מחלת הנפש ממנה הוא סובל. הנאשם מוכר למוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור 100%, והדברים אף עלו במסגרת בדיקות פסיכיאטריות אותן עבר במסגרת ההליך דנן. עוד נטען, כי מדובר בנאשם הסובל מקשיים רבים, וכי שהייתו בין כותלי הכלא, לאור נתוני כאמור, קשה היא במיוחד עבורו. בהתחשב בכל האמור, ובהתחשב בעובדה שהנאשם לקח אחריות והביע חרטה כנה על מעשיו, וכך אף העובדה כי המעשים בוצעו במהלך פרק זמן של פחות משנה, וליתר דיוק במהלך חודשים בודדים, כלפי אותו מתלונן, וכן בהתחשב בעברו הנקי של הנאשם והחיסכון בשמיעת ראיות, עתרה ב"כ הנאשם למקם את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם שהוצע על ידה, כאמור, ובהתאם לכך הציעה להעמיד את עונשו של הנאשם על 5 שנות מאסר בפועל.

21. לאחר שהשמיעה ב"כ הנאשם את טיעוניה לעונש כאמור, השמיע הנאשם בפנינו את דבריו. במסגרתם ציין, כי את המעשים המפורטים בכתב האישום המתוקן ביצע במהלכם של אותם ימים שבהם הגיע הקטין לביתו, בעת חזרתו מבית הספר או בשעות אחר הצהריים, שבהן ביקש להוציא את כלבו. לדבריו, הוא אינו אדם שעושה דברים מתוך כוונה להסב נזק לזולתו. יחד עם זאת, חולשתו הנפשית במקרה דנן הפילה והכריעה אותו. היום הוא מבין ויודע כי עשה מעשה שלא יעשה בילד צעיר וכי מעשיו פגעו בקטין ובבני משפחתו. בדבריו, שב הנאשם והדגיש, כי הוא מבין שגנה, וכי מלכתחילה הוא לא היה צריך לפתח קשר שיוביל למעשים שכאלה. בסוף דבריו ביקש הנאשם סליחה מאת הקטין ומאת בני משפחתו, והביע חרטה מעומק ליבו על מעשיו. כן ביקש להשתלב בהליך טיפולי מתאים שיסייע בידו להשתקם ולהשתלב בקהילה.

דין והכרעה

22. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה, שמשמעותו היא, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

23. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם בגיר, נדרש בית המשפט לערוך בחינה תלת-שלבית. בשלב הראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד, או במספר אירועים. בשלב השני, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם על פי אמות המידה שנקבעו בסעיף 40ג' לחוק העונשין, שהן: הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כפי המפורט בסעיף 40ט' לחוק העונשין. בשלב השלישי, ייקבע העונש הראוי לנאשם בתוככי המתחם, או תוך סטייה ממנו, אם החוק מאפשר זאת (סטייה לקולא בהסתמך על שיקולי שיקום בהתאם לסעיף 40ד' לחוק העונשין, או סטייה לחומרא בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור בהתאם לסעיף 40ה' לחוק העונשין) (ראו לדוגמה -ע"פ 8641/12 סעד נ' **מדינת ישראל**, (פורסם במאגרים המשפטיים, 05.08.2013); ע"פ 3244/22 **מדינת ישראל נ' אלירן ערן**, (פורסם במאגרים המשפטיים, 20.09.2022); אורן גזל-אייל "**מתחמים לא הולמים: על עקרון ההלימה בקביעת מתחם העונש ההולם**", משפטים על אתר עמ' 4, תשע"ג-2013).

כאן המקום לציין, כי רשימת השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לגזור את הדין, אינה רשימה סגורה. השיקולים שנמנו לעיל אינם באים לגרוע מסמכותו של בית המשפט לשקול נסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה, לשם קביעת המתחם, או נסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לשם קביעת העונש המתאים והראוי (סעיף 40 יב' לחוק העונשין).

24. לאחר שעמדנו על המסגרת הנורמטיבית, נפסע להלן בשבילי עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי שהותוו בסימן א', פרק ו' של חוק העונשין, לשם גזירת דינו של הנאשם.

25. **עבירה אחת או ריבוי עבירות** - כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם הורשע בריבוי עבירות מין שעניינן מעשה סדום ומעשים מגונים בקטין. כל אחת מעבירות אלה כוללת בחובה ריבוי מקרים. בפסיקה נקבע, כי מקום בו עסקינן במספר עבירות אשר קיים ביניהן קשר ענייני הדוק, ואשר ניתן להשקיף עליהן כעל מסכת עבריינית אחת, הרי שאלה ייחשבו לאירוע אחד (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 29.10.2014); ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 03.09.2015); ע"פ 1272/22 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 03.05.2022)). אם מדובר בכמה עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

26. בענייננו, דומה כי לא יכול להיות חולק על כך שיש להתייחס לכלל העבירות שבהן הורשע הנאשם כאל אירוע אחד, לצורך קביעת המתחם, וזאת בהתקיים קשר ענייני הדוק בין המעשים. למותר לציין כי שני הצדדים, אף הם, תמימי דעים כי מדובר במסכת עבריינית אחת המצדיקה קביעת מתחם אחד לכלל המעשים.

27. בטרם ייקבע מתחם העונש, ראוי אף ליתן את הדעת להוראת סעיף 355 לחוק העונשין, הקובעת עונש מזערי בגין העבירות המפורטות שם. (עונש מזערי שהוא רבע מהעונש המרבי הקבוע לצד העבירה.

מתחם העונש ההולם

28. מתחם העונש ההולם נקבע, כאמור, על פי הערך החברתי המוגן שנפגע עקב ביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

29. כפי העולה מכתב האישום המתוקן, הנאשם הורשע בביצוע שורה של עבירות מין, ובשל קוצר היריעה די לי, בהקשר זה, להפנות לעובדות כתב האישום המתוקן שעליהן עמדתי לעיל. עבירות המין שביצע הנאשם בקטין, ככל עבירות המין, כרוכות בפגיעה חמורה בערכים חברתיים חשובים ורבים, ובראשם הצורך בהגנה על שלומן, בטחונו, נפשו, כבודו והאוטונומיה על גופו של נפגע העבירה.

30. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה הרבה ועל ההשלכות הקשות שטמונות בעבירות מין :

"הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחוננו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה" (ראו - ע"פ 9994/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים, 11.8.2008), שם פסקה 14; וכן ע"פ 4215/21 מדינת ישראל נ' מוחמד עמאש (פורסם במאגרים המשפטיים, 17.03.2022)).

31. כמו כן, בע"פ 3235/22 אללו נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים, 22.01.2023), נקבע כי:

"שוב אנו נדרשים לחומרה הגלומה בביצוע עבירות מין, הפגם החברתי והמוסרי שבהן, הנזקים שהן גורמות והצורך לבטא את הוקעתן. עבירות מין הן מהעבירות החמורות שבחוק העונשין, ולא בכדי... זאת, משום שיש בעבירות מין משום חילול הגוף וכבוד האדם, הפשטת אדם מאנושיותו וחרוב האוטונומיה שלו. עברייני מין משתמש בזולתו ככלי לסיפוק צרכיו ויצריו המיניים; הוא הופך אותו מסובייקט לאובייקט שתכלית קיומו מתמצית בריצוי צרכיו... במקרים רבים, בפרט במקרים בהם מעורבים קטינים, הפגיעות המיניות מובילות לצלקות עמוקות בנפש, אשר מוצאות ביטוי בפגיעה בתפקוד השוטף במסגרות החיים השונות - החברתית והאישית, ובהמשך הדרך גם במסגרות המקצועיות והזוגיות".

32. המעשים שביצע הנאשם בקטין הם מעשים חמורים. זאת נוכח טיבם, מהותם ואופיים של אלה, ובשעה שאלה בוצעו בקטין שבתקופות הרלוונטיות היה אך בגילאי 9 - 10 שנים. המעשים בוצעו תוך ניצול פער הגילאים בין הנאשם לבין הקטין, ואלה כללו, בין היתר וכאמור, את החדרת איבר מינו של הנאשם לפיו של הקטין. כן כללו המעשים נגיעות של הנאשם בגופו העירום של הקטין ובאיבר מינו, חיכוך איבר מינו של הנאשם באיבר מינו של הקטין, ואף, באחת הפעמים, חיכוך איבר מינו של הנאשם בפי הטבעת של הקטין. המעשים המתוארים בכתב האישום המתוקן נמשכו עד הגיעו של הנאשם לסיפוק מיני. במעשיו אלה, פגע הנאשם, באופן משמעותי וממשי, בערכים החברתיים המוגנים שעליהם עמדתי לעיל.

33. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות - דומה כי לא יכול להיות חולק על החומרה הרבה הטמונה בעובדות ובנסיבות המפורטות בכתב האישום המתוקן. כמפורט לעיל, המעשים בוצעו תוך שהנאשם מנצל את ביקוריו התמימים של הקטין בביתו, על רקע ההיכרות הקודמת שבין השניים, וניצול אמונו של הקטין בו. כאמור, הנאשם ביצע את המעשים המיניים בקטין בעת ששהה בביתו, ביחידות, והכל כדי לבצע בו את זממו.

משכך, מתקשה אני לקבל את טענת ב"כ הנאשם שלפיה, למעשי הנאשם לא קדם תכנון.

34. חומרה יתרה טמונה אף בעובדה, כי הנאשם ביצע את המעשים בקטין בעת שהיה אך כבן 9 - 10 שנים, תוך ניצול פער הגילאים ופער הכוחות בין השניים, וכך אף ניצל את מעמדו בעיני הקטין. הנאשם ניצל את זמינות הקטין ואת חולשתו, נוכח גילו, דבר המגלם בחובו חומרה יתרה. המעשים נמשכו על פני פרק זמן של כ- 6 חודשים, כך שאין עסקינן בהזדמנות חד פעמית.

35. לא יכול להיות חולק על כך שחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות הינו מלא, במובן זה שלא הייתה למאן דהוא השפעה על הנאשם בעת שהחליט לבצע את העבירות. עוד אציין בהקשר זה, כי הנאשם הוא אדם בוגר ובר-דעת, וכי הוא הבין היטב את משמעות מעשיו ואת ההשלכות העלולות להיות להם, ויכול היה, בכל שלב, להימנע מביצועם, אך למרבה הצער לא עשה זאת.

36. לעניין הנזק הצפוי מביצוע העבירות, והנזק שנגרם בפועל, הרי שכידוע, בעבירות מין אין צורך בתסקיר אודות נפגע עבירה כדי להעריך שלמעשי העבירה ישנה השפעה טראומתית על הנפגע. בעבירות מין הנזק הוא אינהרנטי לביצוע העבירה. נפסק לא אחת, כי מדובר בעבירות שהנזק טבוע בהן מעצם טיבן, וקיומו הוא בבחינת הנחה שאין צורך להוכיחה (ראו - ע"פ 6695/08 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 26.01.2009); ע"פ 6877/09 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 25.06.2012); וכן ראו ע"פ 9283/16 פלוני'מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 24.01.2018)).

בנסיבות המקרה דנן, גם לולא נקבעה בהלכה הפסוקה ההנחה בעניין קיומו של נזק אינהרנטי הגלום וטבוע בעבירות המין, כאמור, הרי שניתן ללמוד על מידת הפגיעה המשמעותית שנגרמה לקטין ולבני משפחתו (ובעיקר, לשני הוריו), גם מתוך תסקיר נפגע העבירה, שעליו עמדתי לעיל. תסקיר נפגע העבירה משקף פגיעה ממשית בקטין ומפרט את השלכות הפגיעה בקטין עליו, בכל רבדי ומישורי חייו. מן התסקיר אף עולה, כי בהיבט זה, של מהות ומידת הפגיעה בקטין, רב הנסתר על הגלוי, שכן הקטין עצמו לא נפגש עם עורכת התסקיר, ואך לא מזמן החל בהליך טיפולי שיכול ויתגלו במסגרתו, בעתיד, השלכות הפגיעה בקטין על רבדים אחרים בחייו.

37. נכון הוא שמעשי הנאשם בקטין לא כללו התאכזרות מיוחדת, או אלימות פיזית. יחד עם זאת, כאמור לעיל, הנאשם ניצל את כוחו ומעמדו כלפי הקטין על מנת לבצע בו את זממו בריבוי הזדמנויות, לאחר שמצא בקטין אמצעי וטרף זמין וקל לצורך סיפוק גחמותיו.

מדיניות הענישה הנהוגה -

38. ככלל, בעבירות מין המבוצעות כלפי קטינים, מדיניות הענישה היא מחמירה. במרבית המקרים, מעדיפה זו את השיקול ההרתעתי על פני שיקולים אישיים, או נסיבות מקלות של הנאשם. השיקול המרכזי בעבירות אלו הוא טובתם של הקורבנות תוך שימת הדגש על הפגיעה המשמעותית בנפשם (ראו: ע"פ 9419/12 פלוני נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 10.2.13)). בהלכה הפסוקה נקבע זה מכבר, כי על הענישה בעבירות מין המבוצעות בקטינים להלום את חומרת המעשים, את פגיעתם הקשה, את סלידת הציבור ממעשים כגון אלה,

את הוקעתם, וכי על הענישה לשדר מסר מרתיע לעבריין שעניינו נדון ולעבריינים פוטנציאליים כמוהו (ראו - ע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים, 10.03.2008)).

39. בענייננו, ראוי להפנות לדברים שנקבעו ע"י בית המשפט העליון בהקשרה של העבירה שעניינה מעשה סדום ב- ע"פ 4018/20 לוגסי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים, 30.12.2021), וכדלקמן:

"עבירות המין ובראשן החמורות שבהן, כגון עבירה של מעשה סדום, הן מסוג העבירות הפוצעות את הקורבנות בגוף ובנפש בצורה קשה ביותר, באופן ההולם עונש מאסר ממושך. לכן גם נקבעה במשך השנים מדיניות ענישה מחמירה ביותר לעבירות מסוג זה, אשר תהלום את סלידתה של החברה ממעשים אלו, תשקף את הנזקים החמורים מהם סובלים נפגעי העבירות ותקדם את האינטרס הציבורי בהרתעת עברייני מין פוטנציאליים (ע"פ 2963/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 26 [פורסם בנבו] (10.2.2014)); ע"פ 2538/19 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 [פורסם בנבו] (13.11.2019); ע"פ 1778/20 אבו גודה נ' מדינת ישראל, פסקה 39 [פורסם בנבו] (13.6.2021))."

40. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת ביחס לעבירות מין, מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים, התלויים מטבע הדברים בסעיפי העבירה ובנסיבות ביצוע העבירה. עם זאת, וכידוע, מדיניות הענישה הינה אך פרמטר אחד בלבד ממכלול שיקולים שעל בית המשפט לשקול אותם בבואו לקבוע את מתחם העונש (ראו - ע"פ 3819/20 וקנין נ' מדינת ישראל, (פורסם במאגרים המשפטיים, 18.10.2020)).

41. המאשימה הפנתה בטיעוניה ל- ע"פ 8376/15 פלוני נ' מדינת ישראל (18.8.16), במסגרתו נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע מעשה סדום בקטין מתחת לגיל 16 (שתי עבירות), מעשה מגונה ותקיפה. המערער הוביל את הקטין לביתו, הפשיטו והשכיבו על המיטה, החדיר את איבר מינו לפיו של הקטין וכן הורה לקטין למצוץ את איבר מינו של הנאשם, כל זאת תוך שימוש באלימות. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם העונש ההולם נע בין 9-16 שנות מאסר בפועל. על המערער הוטלו 11 שנות מאסר בפועל לצד עונשים אחרים. ערעור המערער על חומרת עונשו נדחה, תוך שנקבע, כי חומרתם הרבה של מעשיו מחייבת, בהתאמה, תגובה עונשית מחמירה.

עוד הפנתה המאשימה ל- ע"פ 2189/23 אהרוני נ' מדינת ישראל (20.2.2024), שם נדון עניינו של מערער שהורשע בביצוע עבירות של מעשה סדום בקטינה, בת משפחה, שהייתה כבת 8 - 10 שנים, אינוס ומעשים מגונים בקטינה, בת משפחה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 6 ל- 14 שנות מאסר בפועל, והטיל על המערער (הנאשם) 6.5 שנות מאסר בפועל לאחר שהתחשב בחלוף הזמן מביצוע המעשים ועד להגשת התלונה (כ- 8 שנים). ערעור שהוגש על ידי המערער לבית המשפט העליון על הכרעת הדין ועל חומרת העונש נדחה. בד בבד, במסגרת פסק דינו הדגיש בית המשפט העליון, כי העונש שהוטל על ידי בית המשפט המחוזי, וגם מתחם העונש שנקבע, רחוקים מלשקף את מדיניות הענישה המחמירה הנהוגה, וכי מדובר בעונש מקל באופן חריג,

ואינו הולם, אף לא בקירוב, את חומרת המעשים של המערער.

עוד הפנתה המאשימה ל- ע"פ 833/21 **גרנאוני נ' מדינת ישראל** (18.7.2022), שם נדון עניינו של מערער הסובל מהנמכה קוגניטיבית, אשר הורשע בבית המשפט המחוזי, על פי הודאתו, בעבירות של מעשה סדום, מעשה מגונה בקטינה בת 10, מעשה מגונה בפומבי והפרת צו פיקוח (אירוע בודד). העבירות בוצעו בנסיבות חמורות במיוחד, לאחר שהמערער הבחין בקטינה מאוטובוס בו נסע, ירד מהאוטובוס ורדף אחריה, עד שהשיגה. כך ביצע את העבירות תוך שהקטינה מנסה להימלט ממנו ומנסה להשיג עזרה, וחרף צעקותיה והתנגדותה. בית המשפט המחוזי קבע, כי מתחם הענישה ההולם נע בין 9 - 15 שנות מאסר בפועל, אך בעניינו של המערער, ולאור נסיבותיו האישיות הייחודיות, נקבע מתחם ענישה הנע בין 7 - 12 שנות מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי השית על המערער 10 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון הפחית את עונשו של המערער ל- 8.5 שנות מאסר בפועל, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות המיוחדות.

המאשימה הפנתה, בנוסף, לפסיקה נוספת, אשר בחלקה לא פורסמה ולא הוגשה על ידה לעיונו, ובחלקה האחר דנה במקרים שאינם דומים למקרה הנדון בפנינו.

42. ב"כ הנאשם ביקשה, לעומת זאת, להפנות אותנו ל- 3 פסקי דין, שבהם, לטענתה, נדון ענינם של נאשמים שביצעו מעשים חמורים יותר מאשר בעניינו. בחלקם, דובר בנאשמים שביצעו את מעשיהם במספר קטינים, שבחלקם היו להם עימם יחסי מרות וניצול (מדריך בפנימייה או קרוב משפחה). מאותם פסקי-דין ביקשה ב"כ הנאשם להקיש לעניינו ביחס למתחמי הענישה ההולמים.

האחד, הוא ע"פ 4121/20 **פלוני נ' מדינת ישראל** (1/7/2021), שבמסגרתו נדון עניינו של מערער שפגע מינית בשלושת אחיו הקטנים, בניגוד לרצונם. הפגיעה המינית בוצעה על ידו במספר רב של מועדים, במקומות המיועדים למפגשים בין חברי הקהילה ביישוב שבו התגוררה המשפחה, ובהם בית כנסת, בית חב"ד ומקווה. באישום הראשון יוחסו למערער מעשים מגונים ושני מעשי סדום שביצע באחד הקטינים בעת שהיה בגילאים 13 - 14 שנים, זאת לאחר שבמספר רב של הזדמנויות נהג המערער להפשיט את הקטין מבגדיו, לשכב עליו, למשוך באיבר מינו, לגעת באשכיו, להתחכך בגופו, להחדיר את אצבעותיו לישבנו ולאונן עד אשר הגיע לפורקן מיני על גופו של המתלונן; ובאישום השני יוחסו למערער שני אירועים שונים של מעשים מגונים באח אחר, קטין שבעת ביצוע העבירות היה בגילאים 9 - 10 שנים; ואילו באישום השלישי יוחסו למערער מעשים מגונים שביצע באח השלישי שבעת ביצוע המעשים היה קטין בגיל 14. בית המשפט המחוזי קבע שלושה מתחמי ענישה, מתחם לכל אחד מהאישומים: בגין האישום הראשון נקבע מתחם הנע בין 6 ל- 10 שנות מאסר בפועל. בגין האישום השני נקבע מתחם הנע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר בפועל. בגין האישום השלישי נקבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר הניתנים לריצוי בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל. על המערער הוטל בבית המשפט המחוזי עונש אחד לכל העבירות, של 7 שנות מאסר בפועל, ובית המשפט העליון אישר עונש זה.

השני, הוא ע"פ 2240/21 **מדינת ישראל נ' שמואל חיים שחר** (8/11/2021), שבמסגרתו נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בריבוי עבירות מין חמורות בשלושה קטינים, אותן ביצע בעת ששימש כמדריך בפנימייה. באישום

הראשון, יוחסו לנאשם עבירות שעניינן גרם מעשה סדום ע"י אחראי, ניסיון לביצוע מעשה סדום ע"י אחראי, מעשה מגונה ע"י אחראי באחד הקטינים ואיומים על אותו קטין; באישום השני יוחסו לנאשם ריבוי עבירות של מעשה סדום ע"י אחראי, ריבוי עבירות של גרם מעשה סדום ע"י אחראי, וריבוי עבירות של מעשה מגונה בקטין ע"י אחראי; ואילו באישום השלישי יוחסו לנאשם עבירה של גרם מעשה סדום ע"י אחראי ושתי עבירות של מעשה מגונה ע"י אחראי. בית המשפט המחוזי קבע שלושה מתחמי ענישה, מתחם לכל אחד מהאישומים: בגין האישום הראשון נקבע מתחם הנע בין 3 לבין 8 שנות מאסר בפועל; בגין האישום השני נקבע מתחם הנע בין 5 לבין 10 שנות מאסר בפועל; ובגין האישום השלישי נקבע מתחם הנע בין 3 לבין 7 שנות מאסר בפועל. על הנאשם הוטל בסופו של דבר עונש אחד לכל העבירות, של 8 שנות מאסר בפועל (לצד עונשים נלווים). במסגרת הערעור שהוגש על ידי המדינה על קולת העונש, בית המשפט העליון החמיר בעונש המאסר שהוטל על הנאשם והעמידו על 10 שנות מאסר בפועל.

השלישי, הוא ע"פ 8430/20 **יוסף חיים נ' מדינת ישראל** (25/11/2022), שבמסגרתו הורשע המערער בשורה של עבירות מין חמורות בשני קטינים, במספר רב של הזדמנויות ולאורך תקופה של כשנה. באישום הראשון יוחסו למערער עשרות עבירות של מעשה סדום ומעשים מגונים בקטין אחד, שטרם מלאו לו שש עשרה שנים ושלא בהסכמתו החופשית, וכן עבירה של גרם מעשה סדום בקטין (ממנה זוכה לאחר הליכי ערעור), כאשר המעשים כללו החדרת איבר מינו של המערער לפי הטבעת של הקטין ובהזדמנויות אחרות החדרת איבר מינו לפיו של קטין; באישום השני יוחסו למערער שתי עבירות של מעשה סדום בקטין אחר שטרם מלאו לו 14 שנים, עבירה של מעשה מגונה בפומבי בפני אדם שטרם מלאו לו 16 שנים, ומספר עבירות של מעשים מגונים בקטין שטרם מלאו לו 14 שנים, כאשר המעשים כללו החדרת איבר מינו של המערער לפיו של הקטין, החדרת איבר מינו לפי הטבעת של הקטין וכן נגיעות באיבר מינו של הקטין. באחד המקרים המערער אונן ליד הקטין עד שהגיע לסיפוקו המיני. בית המשפט המחוזי קבע שני מתחמי ענישה, מתחם לכל אחד מהאישומים: בגין האישום הראשון מתחם הנע בין 6 ל-12 שנות מאסר; ובגין האישום השני מתחם הנע בין 5 ל-7 שנות מאסר. בית המשפט המחוזי גזר על המערער מאסר לתקופה של 7 שנים ו-4 חודשים (ועונשים נלווים). בית המשפט העליון אישר את העונשים ולא התערב בהם.

43. בנוסף לפסקי הדין להם הופנינו על ידי ב"כ הצדדים כאמור, עיינתי בפסיקה רלוונטית נוספת אשר יש בה, בנסיבותיה, דמיון לנסיבות המקרה שלפנינו. בתוך כך, עיינתי בע"פ 3657-23 **יואל יצחק כהן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים המשפטיים, 13.08.2023), במסגרתו דחה בית המשפט העליון את ערעורו של המערער על גזר דינו של בית המשפט המחוזי, שהרשיע את המערער בריבוי מקרים של מעשים מגונים בנסיבות מחמירות ובעבירה של מעשה סדום בקטינה בת 15.5 שעבדה כעוזרת מטפלת במעון ילדים שבו עבד המערער כאחראי תחזוקה. זאת, לאחר שבמשך מספר חודשים ביצע המערער באותה קטינה שורה של מעשים מגונים ומעשה סדום אשר כללו נגיעות בגופה של הקטינה, לרבות באזור איבר מינה, בשדיה ובבטנה, נגיעת המערער באיבר מינו עם איבר מינה של הקטינה, ובמקרה אחד החדרת איבר מינו של המערער לפי הטבעת של הקטינה עד שהגיע לפורקן. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 7.5 ל-12 שנות מאסר בפועל, והשית על המערער 8.5 שנות מאסר בפועל. בית המשפט העליון לא התערב בקביעותיו של בית המשפט המחוזי, לאחר שעמד במסגרת פסק דינו על החומרה הגלומה בעבירות מין המבוצעות בקטינים.

44. כך אף עיינתי בע"פ 2749/21 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם במאגרים המשפטיים, 27.02.2022), במסגרתו החמיר בית המשפט העליון בעונש מאסר בפועל שהושת על משיב אשר הורשע בבית המשפט המחוזי

בעבירות של מעשה סדום בנסיבות מחמירות, ניסיון למעשה סדום, מעשים מגונים והדחה בחקירה בדרך של איומים. המשיב היה בשנות ה-60 לחייו, החל לבצע את העבירות בקטין בעת שהיה בן 11, והמשיך בביצוע מעשיו במשך 3 שנים. המעשים כללו נגיעות בחלקי גופו של הקטין, החדרת אצבעותיו של המשיב לפי הטבעת של הקטין, לקיחת ידו של הקטין ושפשוף איבר מינו של המשיב באמצעותה, ניסיון להחדיר את איבר מינו של המשיב לפי הטבעת של הקטין, ובהזדמנויות רבות אחרות אף הצליח המשיב להחדיר את איבר מינו לפי הטבעת של הקטין. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 9 ל-14 שנות מאסר בפועל, והשית על המשיב 11 שנות מאסר בפועל. כאמור, בית המשפט העליון החמיר את עונשו של המשיב ל-13 שנות מאסר בפועל.

45. **בנדון דידן, בהינתן מדיניות הענישה בעבירות מסוג העבירות שבהן הורשע הנאשם, ובשים לב לכך שהנאשם שלפנינו ביצע עבירות מין חמורות בקטין אחד, במספר הזדמנויות, תוך ניצול פערי הגילאים בינו לבין הקטין, ולאחר בחינת הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ומידת הפגיעה באלה, ובחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ולרבות הנזק שנגרם לקטין, הנני סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם נע בין 8 - 15 שנות מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.**

קביעת העונש הראוי לנאשם

46. בנסיבות העניין, ובהיעדר נסיבות המצדיקות סטייה ממתחם העונש, בין לקולא ובין לחומרא, יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

47. כידוע, העונש הראוי לנאשם נקבע על פי הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובהתאם לנסיבות ולשיקולים המפורטים בסעיף 40א' לחוק העונשין. בין יתר השיקולים העומדים על הפרק, יש לבחון את הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשים לב לגילו, מידת הפגיעה במשפחתו, והנזקים שנגרמו לו מביצוע העבירות וההרשעה; נטילת אחריות וחזרה למוטב; נסיבות חיים קשות של הנאשם; עבר פלילי וכן שיתוף פעולה עם גורמי האכיפה. במסגרת זו מן הראוי בענייננו ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. לכף הזכות, יש להפנות לעברו הנקי של הנאשם, אשר זוהי הסתבכותו הראשונה בפלילים. פרט למעשים החמורים שבגינם הורשע כאמור, ניהל הנאשם מערכת חיים נורמטיבית. לצד זאת, יש לזכור כי עסקינן בריבוי מעשים אשר בוצעו על ידי הנאשם במשך מספר חודשים;

ב. בנוסף, לטובת הנאשם שקלתי את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, לצד החיסכון בזמן השיפוטי. וכן שקלתי את שיתוף הפעולה מצידו של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק;

ג. נוסף על האמור, יש לציין לזכות הנאשם את העובדה שהוא לקח אחריות וגילה אמפתיה כלפי הקטין ובני

משפחתו, והודה בביצוע העבירות כבר בראשיתו של ההליך. הנאשם הביע בדבריו לפנינו חרטה כנה, והביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי מתאים;

ד. עוד יצוין, כי הנאשם נתון במעצר מאחורי סורג ובריח מאז 29/5/2023, על כל הקשיים הכרוכים בכך;

ה. הנאשם לא הצביע על נסיבות חיים קשות במיוחד שהייתה להן השלכה על ביצוע העבירות. ב"כ הנאשם בטיעוניה, ביקשה להתחשב בנסיבות חייו של הנאשם שהינו, לטענתה, מתמודד נפש וחולה סכיזופרניה, שמוכר למוסד לביטוח לאומי כנכה בשיעור 100%. לדבריה, הנאשם היה מלווה ע"י עמותה העוסקת במתן סיוע תעסוקתי, בשל מחלת הנפש ממנה הוא סובל. דא עקא, שלא הוגשה ראייה לתמיכה בטענותיו של הנאשם בהיבט האמור, לא מסמכים רפואיים, וגם לא מסמכים מטעם המוסד לביטוח לאומי, מעבר לעדותו של האח בפנינו, במסגרתה התייחס למצבו הנפשי של הנאשם. בעניינו, כאמור, לא התבקש ולא התקבל תסקיר מאת שירות המבחן.

ו. אשר למידת הפגיעה של העונש שיוטל בסופו של יום על הנאשם, הרי שיש להניח שריצוי עונש של מאסר ממושך היא חוויה קשה הכרוכה מעצם טבעה בסבל רב. יחד עם זאת, לא מדובר בפגיעה יוצאת דופן וחריגה. מכל מקום, בנסיבות המקרה דנן דומה כי הפגיעה של העונש בנאשם נסוגה מפני השיקולים של גמול והרתעה;

ז. עוד ראיתי לשקול, מבלי שיש בכך משום הצדקה לסטייה מגבולות המתחם שנקבע כאמור, שיקולים של הרתעת היחיד והרבים, וזאת בשים לב לחומרת מעשיו של הנאשם, משך הזמן שבו התבצעו, תדירותם, גילו הצעיר מאוד של הקטין, יחסי האמון ששררו בין הקטין לנאשם, וכן, האמור בפסיקתו של בית המשפט העליון לעניין הצורך בהטלת עונשים חמורים בעבירות מסוג זה, אשר תסייע להרתיע עברייני מין פוטנציאליים. לא אחת עמד בית המשפט העליון על כך שהענישה בעבירות מין ובקטינים בפרט, על הכיעור הרב שבהן, צריכה לבטא שיקולי גמול, הרתעה וכן את הסלידה הרבה של החברה ממעשים אלו (ראו: ע"פ 4018/20 לוגסי נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים, 30.12.2021); וכן ע"פ 2783/22 דאבוש נ' מדינת ישראל (פורסם במאגרים המשפטיים, 12.05.2023)).

48. האיזון הנכון בין היבטי הענישה מבחינת הגמול, ההרתעה וההגנה על הציבור לבין נסיבות המקרה של הנאשם, מחייב גישה עונשית ממשית ומחמירה הנותנת, כאמור, משקל מרכזי לצורך בהרתעת מבצעי עבירות מין בקטינים, לצד המלצה לטיפול שיקומי בנאשם במסגרת המאסר. בכך ניתן יהיה לשלב ולאזן בין השיקולים הרלוונטיים השונים.

49. לאור המפורט לעיל, סבורה אני כי נכון יהא לקבוע את מיקום עונשו של הנאשם ברף הבינוני - נמוך של מתחם העונש ההולם, בהעדר הליך טיפולי ייעודי, שיש בו כדי להפחית את מסוכנותו של הנאשם, ובהתחשב בשיקולי הרתעה, כמפורט לעיל, ולהשית עליו מאסר מותנה ארוך ומרתיע, אשר יהיה כ"חרב המתהפכת" מעל ראשו, וכן לחייבו בפיצוי משמעותי לקטין, אשר ישקלל את הנזק החמור שנגרם לו כתוצאה ממעשיו של הנאשם.

50. סיכומי של דבר, אציע לחברותיי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

עמוד 14

א. 10.5 שנות מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו - 29/5/2023.

ב. 18 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין מסוג פשע.

ג. 8 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור במהלך תקופה זו כל עבירת מין מסוג עוין.

ד. הנאשם ישלם פיצויים לקטין בסך 50,000 ₪. סכום הפיצויים ישולם ב- 50 תשלומים חודשיים, רצופים ושווים, החל מיום 2.6.24 ובכל ראשון לחודש שלאחר מכן. אי תשלום אחד השיעורים יעמיד את מלוא הפיצוי לפירעון מדי.

**אוסילה אבו-אסעד,
שופט**

הנשיאה אסתר הלמן - אב"ד :

מסכימה.

**אסתר הלמן, שופט
נשיאה**

השופטת יפעת שטרית :

מסכימה.

**יפעת שטרית,
שופטת**

הוחלט, אפוא, פה אחד לגזור על הנאשם את העונשים המפורטים בחוות דעתה של כב' השופטת א. אבו אסעד.

לאור עמדת הנאשם ורצונו להשתלב בהליך טיפולי אנו רואות לנכון לבוא בהמלצה לגורמי שב"ס לשקול בחיוב את שילובו של הנאשם בהליך טיפולי ייעודי בין כתלי בית הסוהר, והכל בהתאם לשיקול הדעת המקצועי של שב"ס.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום מהיום

עמוד 15

ניתן והודע היום כ"ב אדר ב' תשפ"ד, 01/04/2024 במעמד הנוכחים.

אוסילה אבו-אסעד,
שופטת

יפעת שטרית,
שופטת

אסתר הלמן, שופטת
נשיאה

הוקלדעלידילאורממן